

Kommentarer til de ulike punktene i høringen

1.1

Kirkens overordnede målsetting er at evangeliet skal nå alle, og som utvalget påpeker så kreves det en bred og systematisk tilnærming for å klare det. Derfor er vi enig i utvalgets anbefaling om å videreføre dette.

2.1

Dette opplever vi at skjer i relativt stor grad, og arbeides kontinuerlig med i revidering og videreutvikling av planene. Breddetiltakene har en stor verdi i seg selv. Her møter kirken barn, ungdom og familier som ellers ikke ville deltatt i kirkens tilbud av mer kontinuerlig art. Det er likevel viktig å fremholde samspillet mellom breddetiltakene og de mer «kontinuerlige tiltakene» i en helhetlig menighetstenkning. Her tenkes det gjensidig rekruttering.

2.2

En helhetlig tilnærming utelukker ikke behovet for at det utarbeides planer og opplegg for avgrensede målgrupper. Undervisning og læring foregår i alle deler av kirken, selv om det ikke er eksplisitt undervisningssamlinger. Utvalget trekker spesielt frem kirkemusikken som viktig for kirkelig undervisning og læring. Her vil vi også fremheve bruken av alle kunst og kulturuttrykk som trosopplæringsplanene lokalt viser bredden av.

3.1

Bispedømmerådet er enige i at argumentene rapporten beskriver om å endre til «Kirkelig undervisning og læring» er gode. Det er samtidig gode grunner for å fortsette å bruke benevnelsen «Trosopplæring». Vi opplever at trosopplæring som benevnelse over til har blitt integrert i dagligtalen i større deler av det norske samfunnet. Oslo bispedømme mener det er vert å lete videre etter et godt og samlende begrep, og er usikker på om forslaget som foreligger vil kunne etablere seg som en god erstatning for trosopplæring.

4.1

Mange menigheter har i dag flere deltakere på tiltak som ikke er døpt/medlem. Disse betraktes allerede som målgruppe for kirkelig undervisning og læring. Menighetene jobber kontinuerlig med å finne gode måter å nå disse på i tillegg til brevvutsending.

4.2

Vi er enig i at kirkelig undervisning skal omfatte alle aldre, men det er viktig å være tydelig på at det som i dag heter trosopplæring løftes frem slik at ressursene hovedsakelig fortsatt går til «kirkelig undervisning og læring for barn og unge».

5.1

Dagens planverktøy fungerer veldig bra som utviklingsverktøy! Dette bør derfor utvides slik at det blir mulig å legge inn aktiviteter for alle aldersgrupper. Grunnlag og verdigrunnlag kan også være en del av en helhetlig menighetsplan, slik at dette planverktøyet kan integreres med et helhetlig planverktøy for kirkelig undervisning.

5.3

Fint at ungdom får en egen rammeplan, og at konfirmasjonstiden er utenom denne. Dette kan styrke helheten i ungdomsarbeidet (ungdom i konfirmantaldre er inkludert i denne også). Deltakelse i ungdomsdemokratiet bør belyses i rammeplan for 15-19 år. Vi tror at en egen rammeplan for voksne vil være inspirerende og til hjelp for menighetene.

5.4

Styrken i trosopplæringsreformen har vært at det har blitt utviklet lokale planer med innhold for de ulike aldersgruppene. Det overordnede rammeplanen er derfor kun til inspirasjon og hjelp, men ikke førende. Her må menighetene stå fritt til å lage det innholdet som passer de ulike aldersgruppene lokalt.

6.1

Vi opplever at det er slik det i stor grad fungerer i dag, da det eneste «kravet» er at alle aldersgrupper får tilbud om aktivitet med innhold og opplegg ut fra lokale forhold.

6.2

Her spiller også bispedømmene en viktig rolle i form av erfaringsinnhenting og deling gjennom jevnlig kontakt med de ansatte og i fagsamlinger.

6.3

Her ønsker vi også å fremheve bispedømmenes rolle som bidragsyttere til å koordinere og bistå i den digitale satsningen i lokalmenighetene.

9.1

Den sentrale dimensjonen «Samarbeid med hjem og familie» står av gode grunner først av de sentrale dimensjonene. Dette fokuset er viktig å videreføre. Samtaler om dette aktualiseres særlig i revisjon av planene.

Vi vil fremholde styrken i at man i tiltaksbeskrivelsene tenker systematisk og sammenhengende slik at det blir en helhetlig plan med både bredde og dybde. Dette vil være viktig å videreføre.

DEL 2

13.1

I vårt bispedømme oppleves det at de aller fleste undervisningsansatte bruker planverktøyet til strategisk utviklingsarbeid. Det er viktig at dette både handler om evalueringer kvalitativt, men også om tallet på oppmøtte og kommentar om det. Dette bør det holdes høyt fokus på fremover slik at de ansatte får gode rutiner i hverdagen til å bruke verktøyet.

13.2

Arbeidet med evaluering og utvikling må skje i en tverrfaglig kontekst. Det betyr at flere ansatte enn de undervisningsansatte må være inne i planverktøyet og bruke det som en del av sin arbeidshverdag

13.3

På sikt bør alle menighetens planer innlemmes i helhetlig menighetsplan, slik at menighetene har en plan å forholde seg til. Dette forutsetter at alle andre obligatoriske planer utgår. Et slikt verktøy burde ta utgangspunkt i dagens planverktøy for trosopplæring som har gode funksjonaliteter, eks. vedlegg, evaluering, statistikk etc. Dette forutsetter at blant annet at all kirkelig årsstatistikk blir rapportert gjennom helhetlig menighetsplan

14.1

Det må være en forutsigbarhet i tildelingen. Dagens midler er stort sett knyttet opp til stillinger. Slik det er i dag er det noen menigheter med lavt medlemstall som derfor har liten stillingsressurs.

Samtidig vil menigheter med store kull ha utfordring omkring å håndtere mange deltakere. Det bør likevel legges opp til en viss omfordeling innad i bispedømmene, slik at menigheter med lav tildeling sikres en viss stillingsstørrelse samt driftsmidler.

Vi opplever at mindreforbruk som bispedømmene får, disponeres til utviklingsarbeid. Dette kan gjerne skje i enda større grad slik at bispedømmene kan gjøre dette i samspill med organisasjoner eller på eget initiativ. Eks. gjennomfører Oslo bispedømme årlig seks samlinger i Domkirken for alle konfirmanter i samarbeid med Kirkens Nødhjelp i forbindelse med Fasteaksjonen.

Tilleggsspørsmål: Det bør være rom for at disponering av mindreforbruk fortsatt i stor grad avgjøres på bispedømmenivå. Det må legges til grunn at bispedømmenivået er i stand til å vite hvordan man i best mulig grad kan disponeres for å oppnå de mål man har satt seg i det enkelte bispedømme -og ut fra kjennskap til den enkelte menighets arbeid.

14.4

Deler av tilskudd må ikke trekkes tilbake fra menigheter som skaffer midler på annet vis. Det vil ikke virke stimulerende til å søke alternative finansieringskilder. All aktivitet bør rapporteres i det samme verktøyet uavhengig av finansiering.

14.5

Mindreforbruk som går tilbake til bispedømme etter en evt. utjevning og omfordeling hos fellesrådet i inneværende år er en viktig faglig strategisk mulighet. Det at menighetene kan fortsette å beholde 10% slik de gjorde under pandemien, vil føre til at mindreforbruket bispedømmet disponerer vil være av en håndterlig størrelsesorden. Dette er viktige stimuleringsmidler som menighetene kan bruke til videreutvikling av aktiviteter som kommer alle menigheter til gode. I tillegg kan bispedømmet arrangere større felles samlinger og lignende som kommer alle menigheter til gode.

17.1

Enn så lenge er det ikke nok kvalifiserte til å fylle alle «undervisningsleder» rollene og et slikt kompetansekrav vil måtte medføre en god del unntak. Det er viktig at det i hovedsak er den undervisningsansatte som har lederfunksjonen også der det ikke er kateket.

Det bør jobbes i samarbeid med fellesrådene om mulighet for kompetanseheving etter ansettelse der dette ikke ligger til grunn ved tilsetting.

17.1.3

Vi er enige i at økt kompetanse innenfor praktisk-teologisk bør tilstrebes å være på bachelornivå.

Et steg på veien til at alle har dette tenker vi kan være at kompetanseheving på dette feltet kan skje gjennom halvårslige praksissamlinger eksempelvis på bispedømmenivå (uten studiepoeng).

Til 19.1

Det er viktig at samspillet med barne- og ungdomsorganisasjonene skjer på en slik måte at man sikrer lokalt eierskap av lokalmenigheten, spesielt når det gjelder innhold og sammenheng i den lokale planen. Organisasjonene er en viktig støttespiller for menighetene, men vi har enkelte erfaringer der en organisasjon «driver» barne- og ungdomsarbeidet i menigheten på utsiden av den helhetlige planen til stab og menighetsråd. Der dette skjer blir aktiviteten avhengig av enkeltpersoner fra organisasjonen og forankres oftest ikke blant de ansatte eller frivillige i menigheten.